

KOMPAS

PRÁZDNINOVÁ BESÍDKA

NOVINKA

BATERKA

7-8/2024

Měsíčník
Sboru CB
v Brně – Kounicova

2	Kalendárium	Josef Vávra
3	Úvodník	Karel Hůlka
4	Sborová kronika	
5	Z jednání staršovstva	staršovstvo
6	Seminář PULS Představujeme	Lukáš Pacek
7	Kristián Baný Jonáš Baný Veronika Dvořáková	
10	Z Bohumilic	Růžena Jílková
11	První pololetí se seniory	Felix Davídek
12	Letopisy	Josef Vávra
14	Léto v našem sboru	..
14	Baterka	besídka

Fotografiemi a ilustracemi do tohoto čísla přispěli: Baní, Verča Dvořáková a webové stránky.

Na titulní stránce:

Upoutávka na prázdninovou aktivitu Nedělní školy (viz. str. 14)

SBOR CÍRKVE BRATRSKÉ

Brno Kounicova 15;

kazatel:

Karel Hůlka (tel.: 604 991 260)

vikář:

Vojtěch Barot (tel.: 602 263 480)

kancelář sboru (Lydie Křipačová):
v úterý (17 až 19) – tel.: 530 342 302

<https://cb.cz/brno/>

<https://www.facebook.com/cirkev.bratska.kounicova>

Kalendárium

věcí duchovních i světských

červenec

1. 7. 1994 – byla zpřístupněna veřejnosti vila Tugendhat.
3. 7. 1854 – v Hukvaldech narozen hudební skladatel Leoš Janáček.
3. 7. 1904 – v rakouském Reichenau an der Rax zemřel rakouský spisovatel a zakladatel sionistického hnutí Theodor Herzl.
7. 7. 1839 – zahájena pravidelná železniční doprava mezi Brnem a Vídní.
7. 7. 1884 – v německém Mnichově narozen německý židovský spisovatel Lion Feuchtwanger.
9. 7. 1834 – v Praze narozen spisovatel Jan Neruda.
14. 7. 1789 – pařížské obyvatelstvo dobylo Bastilu – začátek Velké francouzské revoluce. Ve Francii je od roku 1880 slaven jako státní svátek.
15. 7. 1099 – křižáckými vojsky byl dobyt a vyplněn Jeruzalém.
16. 7. 1054 – velké schizma mezi západní a východní církví. ✝
20. 7. 1304 – v toskánském Arezzu narozen italský humanista a spisovatel Francesco Petrarca (zemřel 18. 7. 1394).
22. 7. 1899 – na konferenci českých a slovenských sborů ve Vavrišově bylo založeno „Československé sjednocení“ jako základna společenství českých a slovenských baptistů.
24. 7. 1784 – nařízením Josefa II. zrušen premonstrátský klášter v Zábřovicích.

► pokračování na straně 9

KOMPAS

Vychází vždy na začátku nového měsíce pro vnitrosborové účely. Uzávěrka příštího čísla 25. 8. 2024. Příspěvky dodané po uzávěrce nemusí projít redakční úpravou. Přípravují: Lenka Broklová (broklova@volny.cz), Petr Raus (petr.raus@cb.cz), Josef Vávra (gon@email.cz), David Fajfr (david.fajfr@seznam.cz). Příspěvky možno posílat též na výše uvedené e-mail. Děkujeme.

Měsíčník Sboru Církve bratrské Brno, Kounicova 15

Viděl jsem tvé slzy

V oněch dnech Chizkijáš smrtelně onemocněl. Přišel k němu prorok Izaiáš, syn Amosův, a řekl mu: „Toto praví Hospodin: Udělej pořizení o svém domě, protože zemřeš, nebudeš žít.“ Chizkijáš se otočil tváří ke zdi a takto se k Hospodinu modlil: „Ach, Hospodine, rozpomeň se prosím, že jsem chodil před tebou opravdově a se srdcem nerozděleným a že jsem činil, co je dobré v tvých očích.“ A Chizkijáš se dal do velikého pláče. Tu se k Izaiášovi stalo slovo Hospodinovo: „Jdi a vyříd' Chizkijášovi: Toto praví Hospodin, Bůh Davida, tvého otce: ‚Vyslyšel jsem tvou modlitbu, viděl jsem tvé slzy. Hle, přidám k tvým dnům patnáct let.‘“

Izaiáš 38,1–5

„Viděl jsem tvé slzy,“ říká Bůh králi Chizkijášovi skrze proroka. Král Chizkijáš byl Bohu věrným vládcem judského království, vítězem nad nejděsivějším agresorem tehdejšího světa – Asyřany. Tento muž byl na vrcholu svého života znenadání stížen nemocí, jež se jevila jako smrtelná.

A nejen to. První prorocký vzkaz od Boha zněl jako jasný Boží rozsudek nad Chizkijášovým životem: „Toto praví Hospodin: Udělej pořizení o svém domě, protože zemřeš, nebudeš žít.“ Chizkijášův osud se zdál být zpečetěn.

Změna přichází až s Chizkijášovou modlitbou a pláčem. Bůh se nejen smiluje. Bůh, pokud je možno odvázat se to tak povědět, změnil názor.

Bůh viděl Chizkijášovy slzy zklamání, strachu a bolesti. On vidí i naše slzy. Boží plány nejsou jen inženýrské projekty, ve kterých by jednotlivý človíček neměl

žádné místo, ve smyslu úsloví: „Když se kácí les, padají třísky.“ Chizkijáš se modlil i ve chvíli, kdy by si mnozí mohli myslet, že zbožnější by bylo přijmout prorokem ohlášený úděl.

Chizkijáš ale věřil, že Bůh není jen strojem na výrobu a výkon rozhodnutí, inženýrem vesmíru nebo všeobsáhlou a všemocnou inteligencí. Bůh Bible má srdce. V jistém slova smyslu se proto Boha jakoby proti Bohu dovolával jako další Boží svědci, například jako Abraham a Mojžíš. Konečně je Chizkijáš podobný i samotnému Ježíši, který prosil v Getsemanské zahradě, i když věděl, že jeho prosba nemůže být vyslyšena.

Přímelná modlitba, která volá k Božímu otcovskému srdci, je tedy zřejmě tím nejvyšším projevem důvěry v Boha, který je nám smrtelníkům dostupný. Nebojme se k Němu volat. Nikdy nejdeme nevhod.

► Karel Hálka

ČERVENEC, SRPEN 2024

*Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré.
Byl večer a bylo jitro, den šestý.
1. Mojžíšova 1,31*

NAROZENINY (70+)

4. 7.	sestře Anně Gaiduschové z Brna	80 let
29. 7.	bratru Stanislavu Farníkovi z Brna	76 let
31. 7.	bratru Petru Láznickému z Brna	86 let
	sestře Jitce Kašparové z Brna	
	sestře Danuši Kahleové z Brna	
12. 8.	bratru Janu Zezulovi z Brna	72 let
27. 8.	sestře Věře Dostálové z Brna	81 let
	sestře Jiřině Douškové z Brna	

PŘIJETÍ ZE ČLENY

- ♦ V neděli 2. června byli za členy sboru přijati **Veronika Dvořáková, Michal Křipač, Liliana Pácková a Hugo Pácek.**

Výpis ze zápisů

JEDNÁNÍ STARŠOVSTVA

JEDNÁNÍ ČERVEN 2024 | BRNO

Přítomni: Vojtěch Barot, Petr Buršík, Petr Dadák, Karel Hůlka, Miroslav Křípač, Lukáš Pacek, Ester Pučálková, Jaroslav Štigler st., Josef Vávra, Tomáš Vrána.

1. **Staršovstvo se setkalo** se členy týmu vedení mládeže. Tým v uplynulém roce doplnili Lukáš Bohuš a Jakub Štigler, kteří i tímto způsobem rozvíjejí svou službu a rostou. Je snaha podpořit růst vedoucích skrze učednictví, snaha posouvat hranice jejich schopností a přejímat zodpovědnost. Jako výzvu vnímá tento tým potřebu lépe řešit přechod mezi velkým dorostem a mládeží, přičemž jako vhodný zlom se jeví situace přechodu teenagerů na střední školu (jiné vnímání sebe sama). V mládeži dobře funguje interakce mezi středo- a vysokoškoláky, je tedy možnost využít starších pro pomoc mladším. Byl také nadnesen podnět pro sborové bohoslužby, které by podle mládežníků mohly být více otevřené, uvolněné a v projevu méně formální/strnulé.

2. **Staršovstvo souhlasilo** s nabídkou spol. Domia art s.r.o. na vypracování kontroly nabídky zhotovitele a kontroly projektu rekonstrukce modlitebny. Dále

také odsouhlasilo vypracování projektové dokumentace 1. NP (oprava kanalizace) dle závěrů pracovní skupiny.

3. **Staršovstvo stanovilo termín členského shromáždění k rekonstrukci modlitebny na neděli 6. října 2024, 14 hodin se společným obědem.** Původně zamýšlený zářijový termín se ukázal jako nevhodný kvůli chystanému poprázdňinovému setkání sboru ohledně pokračování Cesty obnovy.

4. **Staršovstvo začalo** předběžně jednat o možnostech setkávání sboru v době rekonstruování modlitebny. Byla by zřejmě možnost pronajmutí prostor v modlitebně adventistů, ale konkrétněji se bude jednat až na základě informací ze strany vybrané stavební firmy provádějící rekonstrukci, zda a nakolik bude možné využívat naši modlitebnu v průběhu stavby.

► *staršovstvo*

Ohlédnutí za seminářem PULS

Milé sestry a milí bratři,

dovolte, abych připojil krátké ohlédnutí za seminářem PULS, který je součástí Cesty obnovy a který se uskutečnil v neděli 2. června 2024 v odpoledních hodinách.

Na tomto setkání, které vedl bratr David Novák, jenž nás provází Cestou obnovy, byly představeny výsledky dotazníku PULS, který vyplnila asi polovina z nás. Výsledky dotazníku doplňují dvě předchozí fáze Cesty obnovy, a to seminář Veritas a zjištění přípravného týmu Cesty obnovy. Jakkoliv jsme si vědomi nedokonalosti dotazníků, vnímáme i určitou únavu z dotazníkových šetření, a nechceme výsledky těchto zjištění nekriticky přejímat, ukazuje se, že ten celkový obrázek našeho sboru potvrzují všechny dosud provedené pohledy na náš sbor.

Se souhrnnou zprávou o výsledcích dotazníku PULS je možné se seznámit na našich webových stránkách. Pokud by byl někdo, kdo nemá přístup na internet, je možné domluvit se na vytisknutí.

Jako staršovstvo, a myslím, že i mnozí další z nás, můžeme na základě dosavadního přemýšlení a rozhovorů vidět věci, které bychom mohli v životě našeho sboru zlepšit. Každý z nás může ale považovat za důležité trochu jiné věci. Z více důvodů je rozumné vybrat pouze některé věci, třeba jen jednu věc, a nevěnovat se všemu. Zejména proto, že může postačit změnit jednu až dvě věci, které pak mohou přinést velký užitek, a nebudeme třístit síly. Abych přiblížil, o co by se mohlo například jednat, uvedu příklad. Nejen z dotazníku PULS, ale také z rozhovorů, které starší vedli, a také ze seminářů o misii, které jsme uspo-

řádali, vyplývá, že nám není naše okolí lhostejné, že máme touhu, aby se lidé se mohli setkat s Kristem a přicházeli k Němu. Mnoho z nás má upřímnou touhu předávat Krista a mluví o tom se svými přáteli, sousedy a kolegy či spolužáky. Nicméně i z té zpětné vazby a rozhovorů je zřejmé, že tato naše činnost nepřináší ovoce nebo jen malé. Takže jednou z možností, na kterou bychom se mohli dále zaměřit, může být právě změna a zlepšení osobního zvěstování tak, aby to nebyl zápas jednotlivců, ale celého sboru, abychom věděli, co, jak, kdy a komu říci apod.

Chceme ale, aby nás na další cestu vedl náš Bůh a byl to on, kdo nám ukáže, na co se zaměřit.

Proto se staršovstvo rozhodlo vyzvát každého z nás k osobním i společným modlitbám za rozpoznání toho, kam jít dál a které konkrétní cíle a úkoly si stanovit, i za cenu, že zbydou věci, kterým se vědomě věnovat nebudeme. Prosme, aby náš sbor vedl Pán Bůh tam, kam chce on sám, abychom měli v tomto rozpoznání jednotu a dokázali se s jeho vedením ztotožnit, aby nás vedl Duch svatý.

Věříme, že začít na kolenou, je to nejlepší, co můžeme udělat. Další konkrétní kroky nechceme dělat bez modliteb, a proto chceme, aby tyto modlitby probíhaly po dobu celých letních prázdnin. Chceme se v tomto zápase sjednotit a vést ho společně.

Po prázdninách bychom pak měli rozhodnout v Bohoslužbě vykročení, zda budeme v Cestě obnovy pokračovat. V této další fázi by nás již praktickými kroky provázel Pavel Plochot.

► Lukáš Páček

Představujeme nové členy sboru

Kristian František Baný

Můj příběh

Dobrý den, bratři a sestry!

Jak už možná víte, 1. 4. jsem se nechal spolu se svým starším bráchou Jonášem pokřtít. Tehdy jsme se nechali pokřtít ve Sboru Bratrské jednoty baptistů v Brně, na Smetanově ulici. Téměř mě až překvapilo, jak se tento křest ostatních lidí dotkl. Obzvláště jsem měl radost ze svého nevěřícího kamaráda, kterému se tam nejen líbilo, ale byl to pro něj i velmi silný zážitek. Součástí toho všeho totiž bylo také říct svědectví, proč jsem se rozhodl nechat pokřtít. To bylo sice navrženo až v průběhu a neměl jsem ho nijak připravené, ale dokázal jsem to svými slovy doufám srozumitelně říct. Následně jsem ho i převyprávěl ve sboru, a jelikož ho všichni třeba neslyšeli, rád bych ho napsal i sem.

Jak už asi víte, narodil jsem se v křesťanské rodině a pravidelně jsem s rodiči navštěvoval sbor. Už odjakživa jsem tak nějak tušil, že Bůh existuje, a příběh o

smrti Ježíše se mě vždycky velmi dotkl, kdykoliv jsem ho slyšel. I přesto jsem ho bral jen jako obyčejnou informaci a neměl jsem s Bohem žádný vztah. Čím jsem byl starší, tím více jsem řešil různé problémy, které s dospíváním už tak nějak přirozeně přicházejí. Pamatuji si, že jsem tehdy nebyl úplně za dobře s jednou partou lidí. Tehdy jsem cítil neuvěřitelnou úzkost, samotu a zlost sám na sebe. Měl jsem pocit, jako kdybych byl na světě sám a nebyl tady nikdo pro mě. Byl už večer a já si lehl na trávu a díval se na hvězdy. Jak jsem se tak díval na hvězdy, něco mnou jakoby prostoupilo. Najednou jsem zažil neuvěřitelný pokoj. Uvědomil jsem si, že bez ohledu na to, čím si procházím, tu pořád je někdo, který tu pro mě vždycky byl, vždycky je a vždycky bude. A ten někdo je Bůh. Doteď nedokážu ani popsat ten neuvěřitelný pokoj, který jsem zažil.

Když jsem potom byl jednou v právě zmíněném Sboru Bratrské jednoty baptistů, nechávala se tam pokřtít větší skupina lidí. Mezi nimi byl i kluk asi o rok mladší než já a mluvil o tom, jak si musel uvědomit, že nemusí čekat, až bude dokonalý, ale stačí odevzdat svůj život Bohu. Tohle byl ten poslední impuls, který mě pomohl si uvědomit podstatu života s Bohem. Nemusím být dokonalý pro ostatní lidi ani pro Boha, protože Kristus (který skutečně dokonalý je) zemřel za nás, nedokonalé lidi.

► *Kristian František Baný*

Jonáš Baný

Jmenuji se Jonáš Baný a rád bych s vámi sdílel své svědectví o cestě ke křtu.

Pocházím z křesťanské rodiny a o Bohu jsem slyšel už od mala a vždycky jsem věděl, že Bůh je, ale ne vždycky jsem měl tu chuť a sílu Ho poslouchat. A z toho důvodu jsem se dříve ještě nechtěl nechat pokřtít, protože jsem si byl vědom toho, že dělám věci, které se Pánu Bohu nelíbí, a naopak možná nedělám, co bych dělat měl. Věděl jsem, že se musím zlepšit a brát život jakožto

křesťan vážně a opravdu mít Boha na prvním místě.

Když jsem byl už starší a poznával jsem, o čem je život a jak se lidé chovají, viděl jsem výrazný rozdíl v chování lidí, kteří v Boha nevěří, a bylo mi jasné, že takhle nechci dopadnout ani se tak chovat, viděl jsem, že je to špatné a že pro tohle mě Bůh nestvořil. Pomalu ale jistě jsem měl tedy k Pánu Bohu blíž a blíž a Bůh ke mně promlouval a dotýkal se mě při mnoha situacích a v mnoha chvílích. Já jsem se učil spoléhat se na našeho nebeského Otce a žít podle Jeho způsobu života, tak jak to s námi zamýšlel od stvoření světa.

Doslechl jsem se o přípravě na křest a v tu chvíli už jsem neměl, na co bych čekal, a tak jsem se rozhodl zúčastnit se. Po pár měsících přípravy jsem se nechal pokřtít a teď se učím žít tak, abych mohl být obrazem našeho Pána Ježíše Krista, a snažím se hledat cestu, kterou Bůh pro můj život připravil a nemůžu se dočkat, kam mě zavede.

► *Jonáš Baný*

Veronika Dvořáková

Jmenuji se Veronika Dvořáková, je mi patnáct let a po prázdninách půjdu na Biskupské gymnázium. Ve sboru jsem vyrůstala, ale uvěřila jsem až před třemi lety a pokřtěná jsem byla letos na konci května.

Baví mě běh, na závodech běhám 1500 metrů. Kromě toho ráda chodím do lesa a lezu na stromy. Hraji na klavír a trochu i na kytaru. Potom taky chodím do dorostu. To mě baví ze všeho nejvíc. Ve škole mě baví přírodní vědy a čeština. Ještě ráda čtu Bibli, i když se mi to ne vždy daří dělat úplně pravidelně.

A to je už asi všechno, co mě o mně napadá.

► *Verča Dvořáková*

VĚCI DUCHOVNÍCH I SVĚTSKÝCH

Lion Feuchtwanger

Karel Škréta

Miroslav Tyrš

Ephraim Kishon

24. 7. 1919 – v Brně byla zřízena Vysoká škola zemědělská (od r. 1994 Mendelova univerzita).
30. 7. 1419 – první pražská defenestrace. Pražský lid vedený kazatelem Janem Želivským vtrhl na novoměstskou radnici a vyhodil přítomné konšely z okna. Touto událostí začaly v našich zemích husitské bouře.
30. 7. 1674 – v Praze zemřel český barokní malíř Karel Škréta.
31. 7. 1944 – při letecké nehodě pravděpodobně poblíž Marseille zemřel francouzský spisovatel Antoine de Saint-Exupéry.

srpen

8. 8. 1884 – při ozdravném pobytu v Tyrolských Alpách utonul v říčce Ötztaler Ache pedagog, kunsthistorik a zakladatel tělovýchovné jednoty Sokol Miroslav Tyrš.
9. 8. – Mezinárodní den původního obyvatelstva. Zároveň také Světový den boje za zákaz jaderných zbraní (Hiroshima Day).
9. 8. 1429 – v Praze zemřel mistr Jakoubek ze Stříbra, kazatel v Betlémské kapli, přítel a spolužák Jana Husa, nejvýznamnější propagátor přijímání „pod obojí způsobou“.
12. 8. 1949 – podepsány na konferenci OSN v Ženevě Úmluvy na ochranu obětí války (tzv. Ženevské konvence). V pozadí těchto úmluv stojí zjištění, že ve druhé světové válce padlo podstatně více civilních obyvatel než vojáků, a byla tedy proklamována potřeba chránit civilisty v případě válečných konfliktů.
13. 8. – židovský postní svátek Tiš'a be-av, který připomíná zejména zničení obou jeruzalémských Chrámů (Prvního v roce 586 př. n. l. babylónským Nebúkadnesarem II. a Druhého v roce 70 n. l. Římany). Podle tradice však na tento den také připadá rozhodnutí Izraelců nevstoupit do Kanaánu a následný trest 40 let putování po poušti. Podle

- rabínského chápání je tento den předurčený jako den pohrom pro Izrael.
17. 8. 1839 – v Brně zahájen provoz koněspřežné dráhy (na trase Kiosk [dn. Moravské nám.] – Kartouzy [Královo Pole]). Provozována byla do svého zrušení v roce 1880.
 22. 8. 1864 – podepsána První ženevská úmluva (Úmluva o zlepšení osudu raněných příslušníků ozbrojených sil v poli), která definuje základní pravidla mezinárodního práva na ochranu obětí ozbrojených konfliktů.
 23. 8. 1924 – v Budapešti narozen židovský spisovatel, dramatik a režisér Ephraim Kishon.
 25. 8. 1869 – do správy městu Brnu předán kostel sv. Mikuláše na Velkém náměstí (dnešní náměstí Svobody), následujícího roku byl pak zbourán.
 25. 8. 1944 – spojenecké letectvo podniklo nálet na Brno. Postiženy byly hlavně Zábřdovice, Židenice a Slatina.
 26. 8. 1649 – v Brně umírá římskokatolický kněz, teolog, rektor brněnské jezuitské koleje a historik Martin Středa. ❁

► *Josef Vávra*

♦ *Události označené ❁ jsou rozvedeny v Letopisech (na straně 12).*

POZDRAV

NÁDHERA LÉTA

Léto patří mezi naše oblíbená období. Těší se na ně děti i dospělí. Příroda v plné kráse a hřejivě paprsky slunce v nás probouzejí touhu po cestování. Poznat nové kraje, prožít dobrodružství, sprátelit se s novými lidmi – to jsou radosti, které můžeme prožít právě o dovolené.

Přátelské ovzduší působí na unavené tělo i vyčerpanou duši jako hojivý balzám. Po takto strávené dovolené se budeme cítit svěží a odpočinutí.

Léto

Vládne léto... Slunce rozžhavené horce laská rozpálenou zem.
Hned se zase z dálky bouře žene,
blesky křížují se obzorem.

Zlátne moře dozrálého žita
vůně stoupá z posečených trav.
Každé hnízdo nový život vítá,
letní nocí tiše zpívá splav.

Lesy hýří šfavnatými plody,
nikdo nemusí se hladu bát.
Potoky jsou plné svěží vody,
ve které si mohou rybky hrát.

Je tu léto – barevné a krásné,
teplé jako lásky pohlazení...
A v něm člověk znovu tiše žasne:
lepší otec, než je Pán Bůh, není...

Přejeme, aby letní dny byly prozářené Boží láskou a Boží přítomností.

za Bohumilické Růžena Jílková

První pololetí se seniory

Rád bych seznámil naše milé čtenáře tohoto sborového časopisu s děním v Klubu seniorů, jak jsem zjistil z nástěnky v průjezdu, že se tak jmenujeme. Proč ne? Přece správně vystihuje skutečnost, že se na Kouničce něco děje i mezi seniory! A to je přece krásné, užitečné a Bohu milé, ne?

Po odchodu Noemi Komrskové i Miriam Kohoutové spadla organizace i náplň setkávání seniorů na bratra kazatele Karla Hůlku. Tak několik setkání na sklonku roku 2023 proběhlo pod jeho vedením, nicméně se ukázala potřeba posílit tuto záslušnou sborovou činnost o další osobu či osoby. Při jednom takovém setkání si Karel jen tak mimoděk posteskl a vyzval nás k navrhování nových témat našich setkávání. Tak jsem se této výzvy chopil; měli jsme velice plodný rozhovor v jedné čajovně na Římském náměstí a vyslovil jsem několik celkem kritických poznámek na současný stav, který už mně připadal poněkud přežilý. Domluvili jsme se na částečné obměně programu i stylu. Tak jsem se tímto způsobem dostal i k moderování těchto setkání, což mě v minulosti nikdy ani nenapadlo, že bych mohl dělat. Já, takový neprůbojný člověk. No, ale stalo se. Pán Bůh je vynalézavý...

První věcí, která mně přišla jako ne příliš kreativní, byl fakt, že až dosud naše setkávání probíhala s tématy naší minulosti: Co jsme dělávali o Vánocích (skoro každoroční prosincové téma), o dovolených, o našich zálibách a koníčcích, o našem dětství a mládí, o našich zaměstnáních apod. Vše bylo pod zorným úhlem minulosti a vzpomínek.

Bratr Karel Hůlka mně ale vysvětlil, že to je právě pro seniory jedna z terapeutických metod, která může pomoci v různých těžkostech. Nic proti tomu, ale ta témata se postupně vyčerpávala a prolínala, neřku-li opakovala. A pomalu to začínala být nuda. Také jsem si všiml, že na tato setkání nechodili seniorští intelektuálové a přemýšliví lidé z našeho sboru, kterým zřejmě nevyhovovala přílišná jednoduchost témat. Proč asi? Navrhl jsem bratru kazateli, že bychom se v našich rozhovorech měli více věnovat současnosti i budoucnosti. Žijeme tady a teď, prožíváme své stárnutí nebo i stáří s různými radostmi i strastmi, tak proč si o tom nepovídat? Co nás trápí teď a tady, z čeho máme radost a z čeho žalost atd. A každý z nás má ještě před sebou určitý počet dní, které může prožít spokojeně a šťastně a být ještě užitečný mnoha způsoby. Proč jenom vzpomínat, když ještě máme nějaký ten kousek života před sebou, a dokonce se na něj můžeme těšit! Bratr Karel Hůlka tento záměr v podstatě odsouhlasil, nicméně dodal, že by nebylo na škodu občas přece jenom zařadit vzpomínkové téma. Tak jsme nakonec v tom rozhovoru dospěli k jakémusi kompromisu.

Hned první lednové setkání už bylo programem odvozeno z tohoto nového zorného úhlu. Mělo název *Jak se peru se životem aneb Výzvy ve stáří*. Pak se bratru kazateli na jeho výzvu ozvala jedna účastnice našich setkání s tím, že její dcera (Mgr. Hana Ševčíková) má připravené velmi pěkné povídání s tématem *Příroda a bouby ostrova Madeira a jejich ochrana*. Tímto nesmírně poutavým povídáním nás obohatila v únoru.

V březnu to bylo právě tak trochu vzpomínkově laděné téma *...po práci legraci... o našich volnočasových aktivitách a koníčcích v dobách dávných i nedávných*. Při dalším uvažování nad programem najednou tak nějak vyplynulo, že by vůbec nebylo k zahození zvat hosty pravidelně. Tak jsme dospěli k návrhu, že jedno setkání bude „povídání“ a druhé s hostem. Čili dubno-vé setkání bylo se sestrou farářkou Světlouší Košíčkovou z Církve československé husitské z Tuřan. V květnu jsme se sešli k povídání o našich oblíbených knihách a název byl poněkud nadnesený *Literární akademie I*. Zatím poslední setkání bylo červnové – opět s hostem. Tentokrát jsme si pozvali nevidomého umělce, hudebníka a zpěváka, pana Tomáše Kramosila z chrlického Centra pro nevidomé a slabozraké. Všem se to líbilo, neslyšel jsem žádnou kritiku. Mnozí si písň svého mládí pobrukovali spolu s ním...

Při moderování se také snažím o zapojení ostatních do diskuze a vyzývám k tomu všechny. Nikoho ovšem nenutím, vše je o dobrovolnosti. Mnozí se zapojují a mám z toho upřímnou

radost. Jedna paní, která nikdy nepromluvila a předávala mikrofon sousedovi, se při literárním tématu tak rozpovídala, že jsem žasnul. Úplně se otevřela. A i takovému vzájemné „otvírání se“ zapadá do našeho sborového programu, kde jsme v nedávné minulosti byli několikrát vyzváni k otevřenosti a i na stránkách Kompasu se o tom psalo. V našem „Klubu“ může každý říci svůj názor, nikdo za něj není souzen, naopak, většinou je pochválen, a dokonce se mu zatleská! Také má každý možnost se modlit přímo ve společenství nebo i teď nově nabízíme možnost individuální modlitby s někým z vedení.

Také nesmím opomenout závěr našich setkání při společném obědě, na který se vždy velmi těšíme, a proto děkujeme našim obětavým kuchařkám sestřám Kořínkové, Zachariášové i Ince Kulískové. A tak na konec chci vyslovit své přesvědčení, že naše setkání mají smysl, jsou obohacením i radostí, že se můžeme setkávat v naprosté svobodě a vzájemné lásce. Díky za všechno našemu Bohu – Jemu buď sláva na věky. Amen.

► *Felix Davidek*

k výročím v červenci a srpnu

16. 7. 1054 – velký rozkol mezi západní a východní církví. Schizma (rozkol) mezi oběma tehdejšími hlavními větvemi křesťanství způsobily neslučitelné mocenské ambice byzantského patriarchy Michaela Kerullaria a papeže Lva IX. Spory mezi křesťanským Východem a Západem existovaly již dlouho předtím, vždy se je ale podařilo nějak urovnat. Patriarcha Kerullarios se však ostře postavil proti postavení římského papeže a kritizoval jej, že si osobuje příliš

velkou moc a na protest nechal v Konstantinopoli uzavřít všechny kostely latinského ritu. Papež vyslal do Konstantinopole vyjednaváče v čele s kardinálem Humbertem de Silva Candida, který se však ukázal být zcela nevhodnou osobou (byl totiž stejně tvrdohlavý jako patriarcha a svůj pobyt v Konstantinopoli trávil tím, že svým hostitelům předhazoval špatné pojetí jejich věrouky). Poté, co ho patriarcha Kerullarios po několika dnech odmítal přijmout,

Humbert se rozhněval a na oltář hlavního chrámu Boží moudrosti hodil papežskou bulu, kterou exkomunikoval patriarchu i všechny jeho stoupence, a která také obsahovala nepodložená a dosti nevybíravá tvrzení jak o osobě patriarchy, tak o poměrech ve východní církvi. Nato odjel zpět do Říma. Obsah buly byl natolik skandální a neuvěřitelný, že se nejprve jak patriarcha, tak i císař Konstantin IX. domnívali, že se jedná o podvrh – když se ale ukázalo, že se o podvrh nejedná, byla bula spálena a Kerullarios na oplátku exkomunikoval papeže a jeho vyslance. Asi bylo myslitelné, že by se i tento incident mohl časem uhladit, problémem ovšem bylo, že tvrdohlavý Kerullarios měl i nadále podporu císaře a kardinál Humbert de Silva Candida se stal poradcem dalších dvou římských papežů, tudíž se ochota ke smíru neobjevila. Obě strany sporu tak stále víc chápaly celou situaci jako skutečný rozchod Východu a Západu, jež odteď půjdou každý svou cestou, což se i stalo.

26. 8. 1649 – v Brně zemřel páter Martin Středa. Středa pocházel z rodiny městského radního ve slezských Hlivicích (dnes Gliwice). Vystudoval

pražský svatováclavský kněžský seminář a v roce 1608 vstoupil do řad jezuitského

řádu, který jej poslal na noviciát do Brna. Vystudoval filozofii a teologii na pražské univerzitě, jejíž filozofickou fakultu potom vedl jako děkan. Stal se pak profesorem na koleji ve slezské Nyse a v letech 1928–1929 byl rektorem brněnské jezuitské koleje. Do Brna se pak ještě vrátil v letech 1641–1645, kdy se ve funkci provinciála české jezuitské provincie stal jednou z klíčových osobností obrany Brna při švédském obléhání města v roce 1645. Středa měl údajně schopnost velice přesně předpovídat místa útoku Švédů na městské hradby a vést k nim brněnské obránce, které posiloval i svými posty a modlitbami. Legendy praví, že se mu při modlitbě zjevila Panna Maria a slíbila mu, že pokud se bude Brno držet Boha, nebude Švédy dobyt, čemuž měl napomoci také obraz Madony svatotomské, která byla ke kostelu sv. Tomáše přenesena ze starobrněnského kláštera. Velitel brněnské obrany gen. Raduit de Souches jeho roli při obraně města popsal slovy: „Sílu statečnosti obráncům dodávaly vroucí modlitby a vytrvalé posty pátera Martina Středy, jimiž přinášel z nebe sílu a bezpečnost obležených... Vždy jsem si od něho odnášel útěchu a vnitřní pokoj.“ Martin Středa napsal i několik teologických spisů, např. *O modlitbě ústní a rozumové* nebo *O umění dobře žít a zemřít*. Zemřel na tuberkulózu a je pochován v brněnském jezuitském kostele.

► Josef Vávra

- ♦ S předstihem oznamujeme, že v neděli 6. října budeme mít ve 14 hodin členskou shromáždění k rekonstrukci. Prosíme, rezervujte si již nyní tento termín, protože na shromáždění budeme také hlasovat o dalším postupu rekonstrukce. Zároveň vás všechny zveme ke společnému obědu.

Léto v našem sboru

Nedělní shromáždění i biblické hodiny jsou přenášeny on-line prostřednictvím YouTube, platný odkaz najdete vždy na cb.cz/brno.

Pravidelné i mimořádné pobožnosti

(v 10.00, pokud není uvedeno jinak)

- 7. 7. kaz. Karel Hůlka (*Večere Páně*)
- 14. 7. br. Petr Raus
- 21. 7. kaz. Karel Hůlka
- 28. 7. br. Josef Vávra
- 4. 8. kaz. Karel Hůlka (*Večere Páně*)
- 11. 8. vik. Vojtěch Barot
- 18. 8. br. Jakub Janoch
- 25. 8. br. Josef Vávra
- 1. 9. kaz. Karel Hůlka (*Večere Páně*)

Modlitební chvíle

vždy v neděli v 9.20.

Biblické hodiny (středa v 18.00)

- 3. 7. vik. Vojtěch Barot
- 10. 7. kaz. Karel Hůlka
- 17. 7. br. Petr Raus
- 24. 7. vik. Vojtěch Barot
- 31. 7. kaz. Karel Hůlka
- 7. 8. br. Josef Vávra
- 14. 8. kaz. Karel Hůlka
- 21. 8. br. Petr Raus
- 28. 8. kaz. Karel Hůlka
- 4. 9. vik. Vojtěch Barot

Tábory dorostu

Tábor velkého dorostu: 29. 6. – 13. 7.
údolí Zlatého potoka (Míčovice)
Tábor malého dorostu: 13. – 27. 7. Na
Radosti u Vimperka

Sborová dovolená

18. – 25. 8. v Krkonoších na Rezku

Pobyt mládeže

24. – 30. 8.

Ostatní aktivity a setkání seniorů
se o prázdninách nekonají

BATERKA

Milí rodiče,

rádi bychom Vás informovali o příležitosti pro malé účastníky našeho sboru. **Od neděle 30. června (včetně) začínáme s Prázdninovou besídkou**, která se bude konat každou neděli během letních prázdnin.

Během léta jsme se rozhodli pracovat s knihou „BATERKA“, která dětem pomůže objevovat krásu a hloubku biblických příběhů hravou formou. Příběh vychází z deseti biblických veršů a děti jím provedou fiktivní dvojčata Líza a Filip. Příběh je plný povzbuzení, zábavy, ale i hlubokých otázek. Zároveň ale dávají témata smysl i jednotlivě a je tedy určitě možné přivést děti pouze na jednu či dvě neděle během prázdnin.

Prázdninová besídka je určena především pro děti z první a druhé skupinky (doporučený věk je od 4 do 8 let), ale vítány jsou všechny děti, které mají chuť se připojit.

Prázdninovou besídkou bychom chtěli hlavně pomoci rodičům malých dětí, aby měli možnost i přes léto přijít na bohoslužbu bez starostí o děti (alespoň po dobu bohoslužby☺).

V případě, že by se některé z nedělních setkání mělo zrušit, budeme Vás informovat.

Těšíme se na Prázdninovou besídku s Vašimi dětmi a přejeme Vám krásný začátek školních prázdnin.

► *Učitelé besídky*

Oznámení pro Kompas zpracovává Lydie Křipačová. Prosíme, abyste oznámení týkající se akcí dalšího měsíce směřovali právě k Lydii, nebo zaslali do redakční rady Kompassu.